

GEREVICH ANDRÁS

Nikoláj Tébolya

Bojkov Nikolájnak

Álmomban a fejem lángra lobbant,
mintha a fészek égne az eresz alatt,
és madarak visítására riadtam fel.
Szürke, nyirkos és lusta volt a hajnal,
a Duna komótosan hempergett
az ablak alatt, és a lépcsőházban
a takarítónő szorgalmasan dúdolt.
Az ágyam mellett egy nagy barna kutya
megnyalta és leharapta a kezemet.
Mentővel vittek a zárt osztályra,
egy rügyező állú nő fehér köpenyben
injekciókat és színes pirulákat adott,
mert énekeltem és beszélgettem
a részeg fákkal, az ideges madarakkal.
Éjjel egy rézkulcsot találtam
a számban, a nyelvemen bizsergett,
titokban kinyitottam vele a tükröt,
és ahogy a tükörben álltam, láttam,
hogymásik tükörben is én állok.
A testem színes üveg és csillogó réz,
papagáj kitűző lettem, de leestem,
letört és elgurult a fejem: zöld gyurmából
formáztam a testemre új fejet.
Papagáj vagyok és a szavak verebek,
a szavak gólyák, pintyek és fecskék,
pelikánok, sasok és flamingók,
a szótár madárház megvadult színekkal,
összemos csivitelést és károgást.
A Dunán a köd elrejtje a kacsákat.
Kibontom a felhő szürke pelenkáját,
meglesem a nagymellű ég
meztelen testére tetovált csillagokat.
A Duna zöld és barna hullámai között

a szavak csónakok és uszályok.
Testemről az izzadság a Dunába csorog.
Viszkető testem enciklopédia.
Hívok egy ornitológust, vizsgálja meg
a fejemben csiripelő madarakat.
A barna kutya szétharap egy galambot,
és megugatja saját tükörképét.
A takarítónő megállít a kapualjban,
műanyag zacskóban aranyhalat lóbál,
azt mondja, amikor a kishal meghal,
a barna kutyámnak adja, egye meg.
A kutya én vagyok, és csak álomban ugatok,
mégis visszhangzik tőlem a lépcsőház.

Zuhany

Lehűtöm magam
a jéghideg zuhannyal.
Nyári ragacsos
forró bőrömet
borogatja a víz.
A kitárt ablakban
meztelen testem
fénylik a sötétben.
Benéznek az őzek,
tudják: szelíd vagyok.
Becsapódott, izzó
üstökös az erdő
páfrány szőnyegén,
amely a zuhanás után
elvesztette erejét,
és lassan kihunyt:
ma üstökös vagyok.
Világít a testemről
visszaverődő,
remegő neonfény.
Elnyel a tükör,
de az őz szemekben
vakítóan ragyogok.